

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Thomæ Goodwini Moses & Aaron Seu Civiles & Ecclesiastici Ritus Antiquorum Hebræorum

Godwin, Thomas

Bremæ, MDCCX

VD18 12442798

Cap. VIII. De Naziræis & Rechabitis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18703

De Naziræis & Rechabitis.

I. IN V. T. memorantur duæ species eorum, qui voto obstricti erant, רַכְבִּיִּים RECHABITÆ Jer. XXXV. & נַזִּירִים NAZIRÆI, Num. VI. Vix quicquam certius invenio, quàm quod S. Scriptura de his dicit *loc. cit.* Propterea quod attinget materiam ipsorum votorum, Lectorem ad dictos textus remitto. Hic tantùm observabimus differentiam NAZIRÆORUM. Primi erant *Nuncupatores*, *Voventes*, dicti à נִזַּר *separavit, secrevit, continuit*; quia se continebant & avertebant à tribus, 1. a *Vino*, (1) omnibusque vitis & vini γεννήμασι *progeniebus*. 2. A *novacula*, (2) quoni-

(1) Constitutiones Naziræorum sine dubio aliquid significarunt; cur enim iis Deus interdiceret, quæ ad lætitiâ hominis & roborationem creavit, aut iis, quæ conveniunt viris? Significavit autem Naziræatus in genere, nos debere esse *κεχωρισμένοις ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν separatos à peccatis*, & peccatoribus; quòd verò abstinerent vino & ficerâ, notavit, nos non debere *inebriari vino*, sed *impleri Spiritu*, Eph. V. 18. sed *σωφρονίζων sobrios esse*, 1. Pet. IV. 7. sed *νίφειν moderatè vivere*. 1. Petr. V. 8. 1. Thess. V. 6.

(2) Novaculâ non metebant capillos vel barbam, quod notat, nos non adeo esse debere curiosos in peccendis capillis, & componendo toto habitu corporis ad spectaculum mundi, & tantùm nostri causâ (licet & immundities & civilis decoris odium vitio non careat;) nam horridi & hispidi tum videbantur Naziræi, & contra Judææ gentis ejusque ætatis morem comam alebant, quæ credita est scedare ora virorum. Num hodie comam promin-

quoniam omnibus diebus Nazirætûs vel separationis suæ novaculam capiti non immittebant, alentes capillos suos. 3. *A pollutione super mortuo.* (3)

II. Hic Nazirætus rursus duplex fuit, vel *Nazirætus dierum* certorum, vel *Nazirætus seculi*, hoc est totius vitæ. Illius sortis fuit Paulus, & cum ipso quatuor illi, Act. XXI. 23. Hujus sortis fuêre Simson, Jud. XIII. & Johannes Baptista &c.

III. Numerus dierum Nazirætûs non expressus est à S. Scriptura, sed Hebræorum Magistri definiunt 30. dies, quòd dicatur *Num. VI. 5. Jehovah sanctus erit*, יהוה יי, quod vocabulum, efficiens numerum 30. determinat numerum dierum, quos libera hæc separatio observare debebat. *Schindl. in pentagl.*

IV. Secunda Naziræorum species dicebatur à נצר, unde & *Nazereth* sive *Nazareth*, pagus quidam Galilææ, ubi Christus conceptus & educatus est; & de quo pago Salvator noster denominatus est

Nazarenam gestare liceat, adeo Belgæ docti conflixerunt, ut fermè se invicem damnarent: quam ob rem Cæsariem *Claud. Salmasius* doctissimo libro defendere coactus est. Quanquam & hoc negari non possit, hodiernas virorum mentitas Cæsaries, quæ instar comarum fœminearum defluunt, viris Christianis dedecori esse. 1. *Cor. XI.* Coma illa insuper Naziræorum notavit, sanctitatem nostram debere in nobis quotidie proficere, & augeri.

(3) Quòd Naziræi non debuerunt mortuos vel tangere vel lugere nimis, significavit tria. 1. Mortem spiritualem esse seriò vitandam. 2. Mortuos non esse Gentili more plorandos, quasi nulla spes resurrectionis esset. 3. Cunctas afflictiones, amissiones bonorum, parentum, conjugum, mortemque ipsam æqua mente tolerandas esse.

Nazarenus (4) Ναζωραῖος Matth. II, 23. & qui recipiebant ipsius doctrinam Ναζωραίου Nazareni.

V. Post.

(4) Variæ sententiæ etymologiam Ναζωραῖος resolvunt, sed infeliciori eventu. Quidam putant Christum dictum Ναζωραῖον sive Ναζωραῖον in illis libris, quos Judæorum vel socordia vel malitia aboleverit, quod falsum; alii Christum ita dictum à נָזִיר, & sic locum commorationis dedisse occasionem ejus cognomini, sed hanc derivationem, vel allusionem diversæ literæ Tzade & Sajin respuunt. Vid. Spanh. dub. Evang. part. 2. dub. 91. 94. Alii à נָצַר sureculus; Esa. XI. 1. LX. 21. Sed Christus ob commorationem in Nazareth Ναζωραῖος dictus est, quomodo ergo in ista voce ratio nominis quærenda? Pontificii cum quibusdam Patribus malunt statuere, non quidem in Prophetis exstare, Christum vocandum Ναζωραῖον, sed Matthæum accepisse traditione orali à Majoribus, quam sententiam suis patronis relinquimus. Restant duæ verisimiliores sententiæ, quarum prior putat Christum vocatum Ναζωραῖον modo mystico, ut per id nomen notaretur ipsum verum & bonum illum esse נָצַר pastorem, qui à Jobo dicatur נָצַר הַתָּרַן Custos hominis, cap. VII. 20. Vid. & Esa. XXVII. 3. XLIX. 6. Quam sententiam tuetur Witfius Oecon. lib. 4. cap. 3. §. 29. ubi ait: Mirum est, in tanta opinionum diversitate nemini, quod sciam, ex nostris, hujus loci memoriam in mentem venisse. Tangit tamen istam sententiam Momma tom. 2. cap. 4. §. 321. Sed hæc sententia etiam in eo laborat, quod nomen Ναζωραῖος non det occasione habitationis in Nazareth. Posterior sententia, quæque omnium videtur verisimillima, est, quæ statuit, prophetias esse, quæ dicant, Christum, ut veram lucem, Joban. I. 9. videndum à populis, sedentibus in tenebris, hoc est, Galilæa gentium, in qua fuit Gennesaret & juxta eam urbem Capernaum, ubi Christus tanta miracula & saluberrimas doctrinas edidit, Esa. VIII. 23. IX. 1. Gen. XLIX. 21. ita ut dictus sit Galilæus; quando

V. Postmodum exorti Sectarii, qui, sicut Samaritani ceremoniis Judaïcis infarserunt ritus Gentiles, ita Christum & Mosen, Evangelium & Legem, Baptismum & Circumcisionem conjunxerunt. Hieron. in Es. VIII. Idem refert Epiph. L. 1. T. 2. Hæret. 29. De horum prima eruptione legim' Act. xv. 1. *Quidam descendentes ex Judæa docebant fratres dicentes: si non circumcidimini juxta ritum Mosis, non potestis salvari.* Hi Hæretici appellabantur (†) *Nazaræi*, five

quando autem habitavit in Nazareth, tunc impleta est prophetia ipsum in Galilæa & in Zabulon & Nephthalim apparituum. Non quidem ἀναλιξεί legitur in Scriptura ipsum vocitandum Nazarenum; sed dicitur in Galilæa versaturus; qui autem est *Nazarenus*, is etiam *Galilæus*, & qui in *Nazareth*, etiam in *Galilæa* est. Præterea hoc addo, sæpè in Scriptura verbum *vocare*, *vocari*, sumi pro τὸ εἶναι, quod omnibus constat; quando ergo Evangelista ait Ναζωραῖος κληθήσεται, explicari potest per *Nazarenus erit*, h. e. in Galilæa educabitur, ambulabit, euangelizabit; quod impletum est. Sic occasione habitationis Christo hoc nomen impositum videmus, & simul respectum ad prophetias citatas. Nisi malis, omnes priores sententias à Spiritu prophetiæ intentas, & in habitatione Nazarethi, & affini isto nomine, evolutas & involutas fuisse.

(†) Nihil stultius est, quam ex peculiari quavis opinione Hæresin fingere. Nec obstat *Epiphani* autoritas, cujus fides non adeo constans, quin plurimis in locis dubia est. Si enim Petrus sua Judaizatione primos hos Nazaræos ad istam Evangelii cum lege commixtionem abduxit, ut hæretici facti sint, nonne Petrum dicere possis Autorem istius Hæreseos? Tum autem juxta S. Scripturæ sensum quis hæreticus est, quando cum odio & lite su-

um

sive ex malitia Judæorum, quò Religioni Christianæ istam labem adspergerent; sive ex eo, quòd prius erant veri, etsi debiles & infirmi Nazaræi, h. e. Christiani, abducti τῶ Ἰσραήλ ἐν Judaizatione Petri Antiochiæ, impellentis Gentes, ut viverent Ἰσραηλιτῶς, Gal. II. 14.

VI. Et propterea Ecclesia Antiochena putatur exuisse hoc nomen *Nazaræorum*, & assumpsisse nomen *Christianorum*, ut istam Sectam, quæ in ipsa ebulliverat, comprimerent. Act. XI. 26. Franc. Jun. parall. Lib. I. Cap. VIII.

VII. *Symmachus* celeberrimus ille interpres V. T. acerrimus propugnator hujus hæresis fuit, ita ut suis fociis tempore insequentis nomen *Symmachianorum* dederit. August. lib. 19. contr. Faust. cap. 4.

VIII. Judæi, in ipsos novercali odio flagrantibus, ut Samaritanos detestabantur, quare eos quotidie ter, precibus scilicet matutinis, meridianis, & vespertinis devovebant, additâ hæc orationibus suis clausulâ: *maledic, Domine Nazaræis*, Epiph. Lib. I. Tom. 2. Her. 29.

IX. Tandem (†*) fuit adhuc *alia Nazareorum species*,

um dogma vel defendit vel obtrudit, & nolentes recipere à se separat; atque sic ἀνομιαν ἐστὶν est, charitatem docens, non præstans. Hinc odium & hæresin ubivis conjungit Paulus.

(†*) *Clarissimus Vir D. Witsius* in sua ad Goodwinum præfatione rectè observat, hujus cap. inscriptione aliquid de *Rechabitis* promitti, sed nihil inveniri. Quem defectum idem cumulatissimè resarsit elegantissimâ de *Rechabitis* dissertatione, quæ huic Editioni rursus præfigi meruit. Autor autem noster de *Rechabitis* quædam delibat Lib. I. Cap. XII. de *Essenis* §. 19.

species, qui denominati sunt à נִשְׂרִי *dissecare*, quòd rescinderent & rejicerent quinque libros Mosis velut Apocryphos. *Epiph. lib. 1. Tom. 1. Her. 18.*

CAP. IX.

De Assidæis.

I. **M**ultum disputatum est de ASSIDÆIS, utrùm studuerint *Pharisæis*, an *Essæis*, vel alii parti. Si dignus sum meam sententiam in medium proferre, vel, ut habet Hebræorum proverbium, *caput meum sapientum capitibus addere*; hoc de Assidæis sentio.

II. Ante μετακείσθαι βαβυλῶν, *transportationem Babylonicam*, reperimus vocem חֲסִידִים (quæ vertitur *Assidæi*) idem denotasse ac צְדִיקִים *justos*, sive *bonos*: Utrique sine ulla *differentia* veniebant, opponebanturque רְשָׁעִים *improbis*. (1) Tum temporis tota Judæorum massa divisa fuit

(1) Antequam fieret Secta ex חֲסִידִים & צְדִיקִים quisque pius *Chasid* & *Zaddik* vocatus est; tempore autem Macchabæorum illi nomine hoc venerunt, quos nec vis, nec minæ, nec promissa à vera religione avertere poterant; & tum facta est *differentia*, et si antea, ut autor benè notat, non fuerit ulla διαστολή; sed in genere pii oppositi fuerint רְשָׁעִים *impiis*. Vid. 2. *Macchab. XIV. 6.* Tandem rebus Judæorum in melius vergentibus ii vocati sunt Ἀσιδᾶι *Hasidæi*, qui sibi peculiaris vitæ regulas & constitutiones præscripserunt. Vid. *Drus. l. 1. c. 12.* & *Hetting. Philol. c. 1. lib. 1. sect. 5.* Ex quo cernere